

LIIKASLINKKI

LIIKASTEN SUKUSEURA RY:N JÄSENLEHTI 1/2016

Poimintoja sisällöstä:

Sukumme vanhin – Helvi Liikanen	s. 5	Saarna Kuusamon kirkossa 26.7.2015	s. 10
Väinön ja Liisan tarina	s. 6	Herman Liikasta muisteltiin	s. 14
Vuoden Liikasen tervehdys	s. 8	Yllättävä yhteydenotto Unkarista	s. 16

SUKUSEURA KOKOONTUU KESÄLLÄ 2016 PORVOOSSA

Kuusamossa saimme nauttia pohjoisimman sukuhaaramme vieraanvaraisuudesta, kun vietimme viime kesänä juhlakokousta 30 vuotta toimineen sukuseuran kunniaksi. Itselleni oli hieno kokemus käydä Liikasenvaaralla, nähdä ne maisemat ja tutustua Kuusamon sukuhaaran toimeliaisiin ihmisiin ja kotipaikkoihin. Toki vuosikokous on aina pääasia. Pitkään eli lähes koko sukuseuran toiminnan ajan seuramme esimiehenä ja puheenjohtajana toiminut Harri Liikanen vapautui lähes kaikista tehtävistä. Kunniapuheenjohtajan ominaisuudessa hän saa nyt tarkkailla seuraajansa ja hallituksen toimintaa.

Uusi hallitus keskusteli heti järjestäytymiskokouksessaan tehtävien jakamisesta. Syytä olikin, sillä Harri oli aikaisemmin yksin vastannut käytännön asioista. Hallitus on kokoontunut ja tarvittavat päätökset tehty. Sukututkimuksen puolella samat ahertajat keräävät tietoa aika laajalla haravalla. Uutena välineenä muutamalta sukuhaaralta on käynnistymässä geenitutkimus. Tarkoitus on katsoa ensin saadut tulokset ja sitten lisätä tutkittavien määrää.

Heinäkuussa pidetyn sukukokouksen jälkeen on koettu suuria muutoksia, aiheuttivathan Välimeren toisella puolella jatkuvat sodat ja väkivaltaisuudet valtavan pakolaisaallon. Laineet ovat yltäneet Suomen rajoille joka puolelta. Pakolaisia tuli 2015 noin 32 000 henkeä. Suomen viranomaiset loivat nopeasti järjestelmän, jossa kaikkien henkilöllisyydet kirjattiin. Siinä sitä olisi sukututkijoilla tekemistä, jos pakolaiset olisi joka valtiossa laskettu ilman kirjautumista eteenpäin läpi Euroopan. Luin tässä viikolla Sakari Topeliuksen Maamme-kirjan. Voi sitä

kauhun ja murheen määrää, mistä siinä kerrotaan. 700 vuotta Ruotsin alamaisia suomalaiset sotilaat ja ratsumiehet olivat aina taisteluissa ensimmäisinä, kun Ruotsin kuninkaat milloin minkäkin asian tähden hyökkäilivät ympäri Eurooppaa. Itäisen Suomen 110 vuotta kestänyt aika Venäjän alamaiana opetti kansaa tulemaan toimeen Venäjän keisarin alamaisuudessa, kun monet pahat katovuodet ja niistä seuranneet nälänhädät kylvivät kuolemaa. Pakolaisia on ollut vainolaisen ja nälän seurauksena Suomessakin vaikka kuinka paljon. Ihmettelenkin, että Liikasia on selvinnyt näistä koettelemuksista huolimatta. Sukututkijamme ovat seuranneet eri sukuhaarojen elämänvaiheita läpi vuosisatojen.

Porvoo on Suomen vanhimpia kaupunkeja. Kaupunkioikeudet ja vaakunansa Porvoo sai 1300-luvun loppupuolella. Olemme kuulleet Porvoon mitasta. Sillähän vouti kantoi asukkailta veroina Ruotsin kuninkaalle viljaa, riistaa, kaloja ja turkiksia. Hän käytti kahta mittaa: isommalla hän kantoi verot ja pienempää hän käytti, kun luovutti verot kuninkaalle; erotuksen hän piti itsellään.

Tervetuloa kokousmatkalle Porvooseen tapamaan tuttuja ja tutustumaan uusiin jäseniin. Samalla voimme tarkkailla, vieläkö Porvoon mittaa käytetään.

Tämäkin kirjoitus kuvastaa osaltaan hallituksen tehtävien jakoa. Hallituksen jäsenet osallistuvat tältä osin vuorollaan Liikaslinkin tekoon. Toivotan kaikille lukijoille terveyttä ja oikein hyvää kesää!

Esko Liikanen

sukuseuran hallituksen jäsen ja arkistonhoitaja

Kannen kuva on hankittu Elinkeinoelämän keskusarkistosta (kuvatunnus 11205/35).

Savonlinja Oy:n linja-auton edessä vasemmalla Lahja Liikanen.

LIIKASLINKKI

Liikasten sukuseura ry:n jäsenlehti
Toimitussihteeri Maarit Tillman-Leino
Ilmestyy kaksi kertaa vuodessa

Painos 250 kpl

ISSN-L 2243-3767

ISSN 2243-3767 (Painettu), ISSN 2243-3775 (Verkojulkaisu)

Digipaino Kirjaksi.Net

KUOLLUT

Väinö Helasniemi

s. 9.10.1915 Kangasniemi

k. 8.3.2016 Kyyhkylä

Kangasniemen sukuhaara

Sukumme vanhin siunattiin 9.4.2016 läheisten läsnä ollessa. Sukuseura kunnioittaa Väinön muistoa ja ottaa osaa omaisten suruun.

Sirkka Liikanen-Häkkinen laskee sukuseuran kukkavihkon Väinön arkulle.

SYNTYNEITÄ

10.12.2015 syntyi **Toni Kumpulalle** ja **Tiina Pitkäselle** poika, joka sai kasteessa 6.2.2016 nimen **Lenni Oskari**. Näin **Iida** sai pikkuveljen. Tonin vanhemmat ovat **Anne Kultanen** ja **Lauri Kumpula**, Kuusamon sukuhaara.

Lenni Oskari Kumpula

1.2.2016 syntyi tyttövauva, joka on saanut nimen **Jade Olivia**. Vanhemmat ovat Annabella (o.s. Lehti) ja Mikko Leivo. Jade Olivian äidinisä on rokkivaari **Hannu Lehti** ja isotäti **Anne Ekroos**. Mikkelin Asilan sukuhaara.

VIHITTY

David Miller ja Adele Means

5.9.2015 vihittiin USA:ssa avioliittoon **David Miller** ja **Adele Means**. Davidin vanhemmat ovat **Lisa** ja **Mike Miller** ja Lisan äiti **Martha Maki**, entinen **Hautamäki**, o.s. **Liikanen** Kangasniemen sukuhaarasta. Kuvat ovat Davidin äidin lähettämät.

Kelly, Lisa, David, Adele ja Mike Miller 5.9.2015

TIMANTTIHÄÄPÄIVÄ

Kuusamon sukuhaaraa edustavat **Impi** ja **Pekka Kultanen** Sallasta viettivät timanttihääpäivää 20.11.2015. Sydämelliset onnittelut!

VALMISTUNUT

Kelly Miller on valmistunut sairaanhoitajaksi (Bachelor of Science in Nursing) Itä-Carolinan yliopistosta (East Carolina University) Greenvillessä Pohjois-Carolinassa USA:ssa 18.12.2015. Kellyn vanhemmat ovat **Lisa** ja **Mike Miller**. Lisan äiti on **Martha Maki**, entinen **Hautamäki**, o.s. **Liikanen** Kangasniemen sukuhaarasta.

Kelly on valinnut ensimmäiseksi työpaikakseen Duken yliopistollisen sairaalan tehohoitoyksikön (Duke University Hospital, Intensive Care Unit) Raleigh'ssa Pohjois-Carolinassa.

Kelly näkyy perhekuvassa, joka on veljen hääuutisen yhteydessä edellisellä sivulla.

UUSIA JÄSENIÄ

Keijo Häkkinen, Kangasniemi, Kangasniemen sukuhaara

Toini Sova, Kuusamo, Kuusamon sukuhaara

Risto Liikanen, Pännäinen, Kuusamon sukuhaara

Olette lämpimästi tervetulleita sukuseuraan!
Tapaamme jo Porvoossa?

KORJAUKSIA

Liikaslinkin numerossa 2/2015 oli muutama valitettava virhe:

Vuoden 2016 merkkipäivistä oli valitettavasti jäänyt pois Helvi Liikanen, joka täyttää syyskuussa sata vuotta. Helvin pojan, Raimo Liikasen, syntymäpäivä heitti kuukaudella.

Reijo Liikasen pojantyttären Alisa Liikasen syntymäajaksi oli merkitty 31.8.2015, mutta oikea syntymäpäivä on 31.7.2015.

Pahoittelemme virheitä.

KIITOKSIA

Arkistonhoitajamme Esko kiitti 20.12.2015 osakseen saamastaan huomiosta komealla kuvalla.

Hallituksella on aihetta kiittää helmikuussa merkkipäiviään viettäneitä Kirsti ja Matti Liikasta kokouspaikan tarjoamisesta ja kestityksestä. Kokouksen jälkeen kaavailtiin lähtemistä joskus joukolla Sibelius-taloon. Toivottavasti aikeesta tulee totta.

Matti ja Kirsti kotonaan Lahdessa 27.2.2016.
Kuvan otti Maarit Tillman-Leino.

SUKUMME VANHIN – HELVI LIIKANEN

Pieni aikamatka äitimme **Helvi Liikasen** (o.s **Hämäläinen** synt. 2.9.1916) elämän vaiheisiin. Suomi ei ollut vielä itsenäinen, kun äiti syntyi pieneen, köyhään vanhempiensa vuokratoppaan Kangasniemellä. Elämä oli köyhää ja äitikin joutui jo rippikouluikäisenä tienamaan leipänsä pikkupiikana maalaistalossa. Luku- ja kirjoitustaidon hän oppi kiertokoulussa, rippikoulu antoi eväät hengelliseen elämään.

30.4.1938 äiti solmi avioliiton maanviljelijä **Reino Liikasen** kanssa. Avioliitto kesti lähes 50 vuotta (isä kuoli 5.4.1988). Lapsia perheeseen syntyi seitsemän. Elämä vuokratiloilla oli niukkaa ja kaikki joutuivat voimiensa mukaan osallistumaan työntekoon. Sota-aika oli raskasta, sillä äiti joutui yksin huolehtimaan lapsista, karjasta ja kaikista kodin hommista.

50-luvun alussa isä sai rintamamiestilana maapalasan Kangasniemen Pölläkän kylältä, johon rakennettiin oma koti. Työtä riitti kaikille ja usein päiviä jatkettiin myöhään yöhön. Vaikka kotimökissä oli työtä yllin kyllin, ehti äiti auttamaan naapureitakin esim. heinätoissa ja perunannostossa. Kylällä toimivat maatalousnaiset ja raamattupiiri toivat vaihtelua äidin arjen rutiineihin. Viime aikoina äiti osallistui innokkaasti seurakunnan retkiin ja virkistystoimintaan. Äidin kasvatuseriaatteisiin on kuulunut mm rehellisyys, ahkeruus, toisten auttaminen ja kunnioittaminen.

Nyt muutaman viikon äiti on viettänyt terveyskeskuksessa. Henkisesti äiti on tosi pirteä, muisti pelaa ja lukeminen antaa virikkeitä elämään. Fyysinen kunto on jo rapistunut ja hän tarvitsee vähän apua päivittäisissä arjen toiminnoissa. Iloisena, sosiaalisena ja kaikkien kanssa toimeentulevana äidillä on paljon ystäviä, ja lastenlapsiakin on jo viidennessä polvessa. Päivittäiset lasten ja ystävien vierailut tuovat vaihtelua hänen nykyiseen elämäänsä.

*Muisteluita raapusteli
vanhin tytär Rauni*

Helvi Liikainen 99-vuotissyntymäpäivillään syyskuussa 2015.

Toivotamme sukumme vanhimmalle hyvää vointia ja antoisia hetkiä läheisten parissa!

Sananparsia Haukivuorelta

Kotimaisten kielten tutkimuskeskuksen sananparsikokoelman mukaan Haukivuorella käytettiin ennen vieraspaikkakuntalaisista esimerkiksi seuraavia nimityksiä: Pieksämäen piimäpuntarit, Kangasniemen rokkakopsat, Mikkelin varikset ja Juvan keltamahat. Onko paikkakuntalaisilla mielipiteitä näistä liikanimistä?

VÄINÖN JA LIISAN TARINA

Tämä on kertomus Liikasten suvun vanhimman, **Väinö Helasniememen** (ent. **Himottu** s. 9.10.1915) ja **Anna-Liisa Helasniemen** (o.s. **Liikanen** s. 14.7.1920) yhteisestä elämästä.

Elettiin kesää 1936, Luusniemen kylässä oli juhlintu Sylvi ja Eino Häkkisen häitä. Kesäillan koittaessa ja juhlien jo päättyessä ihmiset lähtivät koteihinsa. Myös Anna-Liisa oli ollut mukana häätjuhlassa ystävänsä kanssa. Nuorten naisten jo kävellessä kotia kohti juhlasta, tuli sillalla vastaan kaksi nuorta miestä, toinen heistä oli Väinö. Miehet olivat vasta menossa häihin, mutta kun kuulivat, että juhlat olivat jo loppumassa, niin pyysivät, jos pääsisivät saattamaan naisia. Lupa heltisi ja näin kohtasi kaksi toisilleen sopivaa ihmistä: Väinö ja Anna-Liisa, tuttavallisemmin Liisa, kuten Väinökin vaimoan kutsuu.

Nuoret ehdivät tavata toisiaan epävirallisemmin ystäväporukoiden kanssa puolisen vuotta, kunnes tammikuussa 1937 Väinön oli lähdettävä suorittamaan asepalvelusta. Lähes vuosi vierähti ja nuoret tapasivat vain pari kertaa, kirjeet kyllä kulkivat Liisan ja Väinön välillä tällöinkin. Tapaninpäivänä 1937 Väinö tuli pyytämään Liisaa kanssaan tansseihin ja tästä alkoi tiiviimpi seurustelu. Nuoret seurustelivat parikin vuotta, ennen kuin Liisa lupasi mennä Väinön kanssa kihloihin, kihlat vaihdettiin 30.9.1939.

Euroopassa ja Suomessa kuitenkin kuohui ja sota tuli nuorten elämään. Väinön oli lähdettävä talvisotaan marraskuussa 1939 puolustamaan Suomen itsenäisyyttä, mutta onneksi hän palasi talvisodasta vahingoittumattomana toukokuussa 1940.

Lokakuussa 1940 Liisa ja Väinö menivät naimisiin. Liisa myös muutti Ontomäelle, Väinön kotiti-

lalle. Kotitilalla asui myös Väinön sisar **Aune**, kasvattityttö **Kirsti Laitinen** ja isä **Otto**. Kaikki osallistuivat tilan töihin: viljelyyn ja karjanhoitoon. Väinön äiti, **Alma** (os. **Saksa**), oli kuollut kesällä 1936 ja Liisasta tuli heti talon emäntä.

Elämä rullasi eteenpäin, mutta Euroopassa kuohunta jatkui ja isänmaa kutsui taas Väinöä. Väinö lähti jatkosotaan kesäkuussa 1941.

Sodan aikana nuori aviopari kirjoitteli toisilleen viikoittain. Välillä Väinön kirjeet viipyivät matkalla ja silloin Anna-Liisa jo ehti huolestumaan, että onko jotain sattunut. Sodanaikainen elämä oli jatkuvaa odottamista. Tilan työt kuitenkin oli hoidettava, nyt töitä oli tekemässä vain Liisa, Aune ja Otto. Ontomäellä sota-aikana pärjättiin, kun tyydyttiin siihen, että oli kohtuullinen toimeentulo. Sähköttömässä tuvassa tehtiin käsitöitä parhaan mukaan mustepulloon upotetun flanelisydämen valossa. Omavaraisessa talossa ei kuitenkaan jouduttu näkemään nälkää.

Sotakoneita ei juuri Luusniemellä näkynyt, yhden kerran Anna-Liisa heräsi aamuyöllä kauheaan pamaukseen. Luusniemen yli oli lentänyt omien pommikone, joka oli taakkaa keventääkseen joutunut pudottamaan pommin läheiseen järveen.

Heinäkuussa 1944, vain pari kuukautta ennen sodan päättymistä, Väinö haavoittui jalkaan ja hänet kuljetettiin Ouluun hoidettavaksi. Väinöllä oli sairaalassa onni matkassaan, kun huonekaveri huomasi verilammikon Väinön sängyn alla. Haava oli alkanut vuotamaan, mutta huonokuntoinen Väinö ei tiennyt siitä itse mitään. Onneksi tarkkasilmäimen huonekaveri huomasi verilammikon ja hälyytti apua.

Liisa matkusti junalla Ouluun Väinön tueksi. Junia kulki vain harvoin ja Liisan juna saapui Oulun rautatieasemalle keskiyöllä. Ei auttanut muu kuin odotella asemalla aamua ja vasta aamun valjetessa Liisa pääsi sairaalaan tapaamaan puolisoaan. Liisa ei kuitenkaan voinut jäädä pidemmäksi aikaa, vaan jo seuraavana päivänä oli lähdettävä takaisin Ontomäelle hoitamaan tilan töitä.

Syyskuussa 1944 sota päättyi ja Väinökin pääsi takaisin kotiin. Sotakokemuksistaan Väinö ei ole paljon kertonut, mutta oli useammankin kerran ollut kiperissä paikoissa.

Sodan jälkeinen elämä oli työntäyteistä ja niukkaa. Ontomäellä ei nähty nälkää, mutta rakennustarvikkeista ja tuontielintarvikkeista oli pulaa.

Jo ennen omien lapsien syntymää Ontomäellä riitti vilskettä, kun Liisan siskon, **Lahja Hokkasen**, lapsia oli hoidettavana ja hieman myöhemmin Lahjan lapset olivat vastavuoroisesti hoitamassa Väinön ja Liisan lapsia. Lahja jäi leskeksi kahdeksan lapsen kanssa, kun hänen miehensä Vilho kaatui sodassa.

Väinön ja Liisan ensimmäinen lapsi, **Pekka**, syntyi juhannuspäivänä 24.6.1945 Kangasniemen sairaalassa. Liisa oli matkustanut maitoauton lavalla maitopönttöjen päällä istuen Kangasniemelle jo pari viikkoa aiemmin. Luusniemellä ei tuohon aikaan juuri autoja ollut ja synnyttämään oli lähdettävä hyvässä ajoin etukäteen. Pekan syntyessä Väinökin oli Kangasniemellä, hän oli tullut sinne juhannuksen viettoon. Pekkapa päättikin syntyä ja juhannussuunitelmat menivät uusiksi nuorella isällä ja äidillä.

Viikko synnytyksen jälkeen Liisa ja Pekkakin pääsivät kotiin Ontomäelle, tällä kertaa auton sisäpuolella matkustaen. Pekka oli tyytyväinen vauva ja nuoren perheen elämä vauvan kanssa alkoi sujua mukavasti. Ontomäelläkin oli nyt tilaa perheen kasvaa, kun Aune-siskokin oli muuttanut edellisenä syksynä **Lahikaiseen Toivonsa** luokse.

Toinen lapsi, **Pirjo**, syntyi toukokuussa 1951. Ontomäen vanha isäntä, Väinön isä Otto, kuoli Pirjon ollessa ihan pieni.

Sotavuosien puutteen jälkeen Ontomäen tilaakin päästiin vihdoinkin kunnostamaan. 50-luvun alussa remontoitiin navetta ja uudet uunit rakennettiin 50-luvun puolivälissä. Suora tie Luusniementieltä Ontomäelle rakennettiin 60-70-luvulla ja se helpotti suuresti kulkemista: matka lyheni eikä ollut lehmihakoja tai portteja ylitettävänä. Väinö teki myös suuren työn keräämällä kivet Ontomäen pelloilta.

Sähköt oli vedetty Ontomäelle jo 40-luvun lopussa. Kun talon sähköistäminen oli vielä kesken ja seinistä törötti vain sähkökaapelit, tuli Luusniemelle kova ukkoskuuro. Pahaksi onneksi salama iski tupaan sähkökaapeleiden kautta ja osui myös Väinöä jalkaan. Kipu jalassa oli hirvittävä ja Väinö jo koki Anna-Liisaa hakemaan puukkoa, jotta koko

jalan saa leikattua irti. Anna-Liisa kuitenkin toppuutteli miestänsä ja onneksi kipu pikkuhiljaa hellitti. Salama jätti tuvan lattiaan mustan jäljen muistuttamaan vierailustaan ja mieliinkin se painui niin tarkasti, että aina sen jälkeen ukkososen etenemistä kuulosteltiin Ontomäellä tarkkaan.

Iso muutos Anna-Liisan ja Väinön elämässä tapahtui 1979, kun karjasta luovuttiin. Siihen saakka eläinten hoitaminen ja ruokkiminen oli rytmittänyt vahvasti jokaista päivää. Tilalla tehtiin sukupolvenvaihdos 1983 ja Pekka jatkoi tilan hoitamista. Tilalle rakennettiin uusi päärakennus 1985 ja vanha tupa purettiin seuraavana kesänä. Vanhan tuvan hirret ovat oletettavasti tänäkin päivänä Puulan rannalla kesämökinä.

Väinön ja Anna-Liisan elämä rauhoittui ja oli aikaa harrastuksille: metsästykselle, marjastukselle, luonnossa liikkumiselle ja käsitöille. Väinölle on aina metsänhoito ollut erityisen tärkeää ja hän onkin ehtinyt nähdä istuttamiensa puun taimien kasvun suuriksi metsiksi.

Nyt Väinö asuu Mikkelissä Kyyhkylässä sotainvalidien hoitokodissa ja Anna-Liisa edelleen Ontomäellä. Pari tapaa toisiaan joka toinen viikko tai useamminkin Anna-Liisan vieraillessa Kyyhkylässä. Tänä syksynä Väinö ja Anna-Liisa ovat olleet naimisissa yli 75-vuotta, uskollisina he ovat pysyneet toistensa rinnalla ja tehneet töitä yhteisen elämän eteen, niin myötä kuin vastoinkäymisissä.

Olipa onni, että Väinö oli tulossa kaverinsa kanssa myöhässä häihin! Kuka olisi uskonut, mihin ne ensisilmäykset kesäisenä iltana sillalla johtivatkaan.

*Laura Raehalme,
Väinön ja Liisan tyttärentytär*

Väinö ei ehtinyt enää nähdä tätä juttua, sillä hän nukkui pois 10.3.2016, kuten sivulla 3 mainitaan. Nämä tyttärentyttären Lauran syksyllä 2015 kirjoittamat sanat sopinevat hyvin muistosanoiksi suvun ensimmäiselle miespuoliselle vanhimmalle.

VUODEN LIIKASEN TERVEHDYS

Arvoisat Liikaset, niin Sukuseuran jäsenet kuin myös ulkopuolella olevat ja erikoisesti mukaan tulevat

Kiitos Teille Kaikille saamastani ja kovasti arvostamastani huomionosoituksesta vuoden 2015 Liikaseksi valinnasta. "Maailma pyörii Eskoseni", vai mitä! Tämäkin valinta osoittaa, ettei suutarin lapsella ole kenkiä eli taakse kattominen ei auta, historia tulee seurata mukana repussa ja eikun eteenpäin.

Joka ilta rukouksen syntisen Reijon päivän kuulumiset "Yläkerran Herralleni" ja pyydän siunausta kaikille sitä haluaville ja haluttomillekin.

Tuolloin käyn, äitini tapaan, läpi oman perheeni syntymäpäiväjärjestyksessä, yleensä: 19.3.2002 Lassi, 19.4.2000 Eemeli, 25.6.1974 Satu, 5.7.1974 Jarkko, 19.7.2012 Nooa, 29.7.2004 Vili, 31.7.2015 Alisa (Anteeksi Alisa, Reijo Pappa oli viime lehteen ilmoittanut väärin eli 31.8.), 19.8.1948 Reijo (Raija-siskon kanssa tulee ensi kesänä yhteensä 136 vuotta, jos Luoja Suo), 30.8.1973 Hanna, 18.10.1973 Susanna, 28.10.2005 Lenni, 8.12.1972 Marko, 13.12.1948 Soile, 25.12.2003 Laura. Kaikilla edellä mainituilla on

päivitettäviä tietoja ja vanhemmat päivittäköön tietonsa ja allekirjoittanut myös hankkikoon kenkensä.

Ajanlaskuni nykyisin seuraa edellä mainittua vuotta 2015, eli ennen ja jälkeen 2015. Ennen 2015 olevista en nyt kerro, vaan keskityn syksyyn 2015 ja talveen 2016. Tänään, 12.4.2016, päällimmäisenä on, kuten yleensä, huoli massatyöttömyydessä ja siitä, miten me kaikki eri sukujen sukuseuralaiset "vähät välitämme" tästä Kansaamme piinaavasta ahdingosta.

Minulla on huoli kaikista nuorista ja toivon meidän kaikkien vanhempien saavan mission: tasa-arvoisesti työtä, josta oikeudenmukainen ansio, ja työn tuloksen jakaminen oikeudenmukaisesti yhteiskuntaan eikä mihinkään Panamaan.

Minun on vaikea kertoa tekemisistäni näin kirjallisesti, suullisesti kylläkin. Kertokaamme tekemättä jättämistämme teoista ja oppikaamme niistä.

Kokoontukaamme, nuoret mukaan lukien, heinäkuussa vuosijuhlaamme 2016.

Lämmintä kesää toivoen

Reijo Liikanen

Reijon saateteksti oheiseen kuvaan:

Imatraa keskellä kaupunkia.

Tervetuloa v. 2020 sukuseuran 35-vuotisjuhlaan. Lupaamme pitää teistä HUOLTA.

SAANALLA OVAT KIRJAIMET HALLUSSA!

Liikaslinkin 2/2015 Lasten nurkka -tehtävän voitti aivan ylivoimaisesti Kuusamon sukuhaaraan kuuluva **Saana Heiskanen**. Hämmästykseni oli suuri, kun avasin kirjekuoren ja näin siellä 12 sivua sanoja, joiden kirjaimet ovat peräisin nimestä Liikanen. Sanat oli lajiteltu aakkosjärjestykseen, ja perässä oli vielä selitykset kunkin sanan merkityksestä.

Suomen kielen sanoja oli yhteensä 56, joista yhden (iki) jättäisin hyväksymättä, koska se ei esiinny itseenäisenä sanana. Ruotsin kielen sanoja oli 48 ja englannin kielen sanoja 30. Viereisellä sivullakin mainittu Saanan mummo **Raija Heiskanen** kirjoitti saatekirjeessä, että Saana olisi vielä jatkanut tehtävän tekemistä, mutta talvirippikoulu tiesi sen verran kii-reitä, etteivät hän ja mummo ole ehtineet tavata kasvotusten loppiaisen jälkeen. Onnittelut Saanalle sekä sanaurakan voiton että konfirmaation johdosta! Palkinto on tulossa.

Luettelen malliksi a-kirjaimella alkavat sanat:

- suomenkieliset: ai, aie, aine, ale, ali, alin.
- ruotsinkieliset: al, aln, ankel.
- englanninkieliset: a, an, ail, ale, alien, alike.

Saana oli keksinyt vielä lisääkin tehtäviä: tyttöjen ja poikien suomen- ja ruotsinkieliset etunimet, sukunimet ja alkuaineet. Kirjaan tähän niistäkin malliksi alkuiset sanat:

- tyttöjen nimiä: Aili, Aina, Aini, Anki, Ani, Anne
- poikien nimiä: Aale, Aki, Ale, Ali
- sukunimiä: Alen
- alkuaineita: Al (alumiini).

Jos olet Saana muissakin puuhissasi yhtä perinpohjainen, ei voi kuin ihailla. Toivottavasti tapaamme joskus sukuseuran tilaisuuksissa!

MT-L

LASTEN NURKKA

Kesällä on hyvää aikaa vaikkapa rallatella. Tämänkertaisena tehtävänä on keksiä uudet sanat jollekin tutulle tai tutuhkolle laululle. Ainoa sääntö on, että sanoissa pitää esiintyä joko sana Liikanen tai joku helposti Liikaseksi tunnistettava ihminen. Huonohko esimerkki:

*Ukko Herman, ukko Herman
oli luutnantti.*

Säkeitä voi keksiä halutessaan mielin määrin.

Tehtävä sopii kaikenikäisille, niin lapsille kuin lapsenmielisillekin, joten rohkeasti mukaan! Palkintoja on taas luvassa, ja voi olla, että näitä lauluja kuullaan tulevissa sukukokouksissa.

Vastauksia voi lähettää osoitteeseen maarit.tillman at gmail.com, liikaslinkki at gmail.com tai Maarit Tillman-Leinolalle takasivulla näkyvään osoitteeseen.

JÄÄKIEKKOKULTIA

Suomen alle 18-vuotiaiden jääkiekkjoukkue voitti kultaa MM-kisoissa. Edellisestä voitosta oli kulunut 16 vuotta. Jos kaivat hyllystä Liikaslinkin 2/2000, voit lukea sieltä, kuka Liikasista oli silloin voittamassa kultamitalia.

Oikein. Hän oli **Joni Puurula** Kalajoelta. Hänen pitkästä jääkiekkourastaan voit lukea verkosta osoit-

teesta

< https://fi.wikipedia.org/wiki/Joni_Puurula >.

Kevätkauden Joni oli Italian pääsarjassa, mutta jatko on vielä täysin auki. Toivotamme onnea jatko-pesteihin.

Harri Liikanen

SAARNA KUUSAMON KIRKOSSA 26.7.2015

9. sunnuntai helluntaista

Nouskaamme kuulemaan pyhää evankeliumia.

Matt. 7:24–29 Jeesus sanoo: ”Jokainen, joka kuulee nämä sanani ja tekee niiden mukaan, on kuin järkevä mies, joka rakensi talonsa kalliolle. Alkoi sataa, tulvavesi virtasi ja myrskytuuli pieksi taloa, mutta se ei sortunut, sillä se oli rakennettu kallioperustalle. Jokainen, joka kuule nämä sanani mutta ei tee niiden mukaan, on kuin tyhmä mies, joka rakensi talonsa hiekalle. Alkoi sataa, tulvavesi virtasi ja myrskytuuli pieksi taloa, ja se sortui, maan tasalle saakka.” Kun Jeesus oli lopettanut puheensa, kansanjoukot olivat hämmästyksissään hänen opetuksestaan. Hän opetti niin kuin se, jolle on annettu valta, ei niin kuin lainopettajat.

Tämä on pyhä evankeliumi.

Ylistys sinulle, Kristus

”Totuus ja harha”

Nimeni on **Outi Nordlund** ja työskentelen Ruotsissa pappina, Byske-Fällforsin seurakunnassa, Skellefteån pastoraatissa. Olen Kuusamossa tänä viikonloppuna

Liikasten sukujuhlissa. En saanut tavata ukkiani **Arvi Liikasta**, mutta yksi pojistani on saanut nimen häneltä. Mummoni nimi oli **Anna** ja hän kuoli 12 vuotta sitten. Kaipaen häntä kovasti.

Elämme aikaa, jona esiintyy paljon hengellistä etsimistä. Kohtaamme runsaasti erilaisia uskontoja ja filosofioita. Uusia hengellisiä liikkeitä, jotka tarjoavat sisäisen harmonian, onnea ja menestystä. Mutta mikä on oikein ja mikä väärin? Mikä on totuus ja mikä on harhaoppi? Tarvitsemme kyvyn nähdä läpi väärän, joka esitetään totuuden nimessä. Joka päivä tarvitsemme henkistä valaistumista, koska elämässä ei ole valintoja tai tilanteita, jotka eivät sisällä jonkinlaista hengellistä perspektiiviä. Teemme jatkuvasti päätöksiä, suurissa tai pienissä asioissa. Elämässämme on monia mahdollisuuksia mennä väärälle polulle. Siksi meidän on pyydettävä ohjausta, henkistä valaistumista, jotta löydämme oikean tien, totuuden tien.

Teknologian ja lääketieteen kehitys on ollut niin valtavan nopeaa, että voi olla vaikea pysyä mukana. Kun minä olin koulussa, oli suuri asia pystyä käyttämään laskinta. Nyt meillä on tietokoneita, internet, iPad ja iPhone. Ihmiset ovat uskomattoman järkeviä.

Mutta miten on viisauden kanssa? Onko kaikki tämä uutuus kehitetty viisaudella? Tieto, joka ei ole perustunut viisauteen on vaarallista. Paljon siitä, mikä uhkaa olemassaoloa maan päällä, ei ole kyse tiedon puutteesta vaan viisaudesta, kuten ympäristön pilaantuminen.

Viisaus on sitä, että ymmärtää, miten hauraita ihminen ja maa ovat. Viisaus kasvattaa suhteita eikä kerää asioita. Viisaus on sitä, että rakentaa pohjan, joka pysyy silloin kun se, mitä tieto ja järkevyys on rakentanut, romahtaa.

Kaksi rakentajaa rakensivat kumpikin talon. Yksi rakensi talonsa hiekalle, mutta toinen ylempään rinteeseen. Talo hiekalla kaatui, kun sadekausi tuli. Talo rinteessä, kalliolla, seisoi varmasti. Sadetulvat eivät rikkoneet sitä. Joka kuulee Jeesuksen sanat ja tekee niiden mukaan, rakentaa elämänsä pysyvälle pohjalle. Mutta jokainen, joka kuulee eikä tottele, on avuton ja juureton. Elämän myrskyt, erilaiset hengelliset virtaukset, elämän houkutukset ja murheet tuhoavat

hänen elämänsä. Hyvä perustus henkilökohtaisessa ja hengellisessä mielessä laitetaan tämän vertauksen mukaisesti silloin, kun Jessuksen sanat elää todeksi.

Mitä tämä tarkoittaa? Jeesus vaatii meiltä kahta asiaa: että meidän pitäisi kuunnella hänen sanojaan (Vuorisaarna kokonaisuudessaan) ja että meidän pitäisi tehdä niin kuin siinä sanotaan. Se on vahva pohja, Jeesus sanoo. Mitä Vuorisaarna meille sanoo? Vuorisaarna on se puhe, jonka Jeesus Matteuksen evankeliumin mukaan piti eräällä vuorella Galileassa. Matteuksen seitsemännessä luvussa on esimerkiksi kultainen sääntö. Se on arjessa toteutettava periaate, joka kehottaa ihmistä tekemään vastavuoroisesti toisille samaa, mitä haluaisi itselleenkin tehtävän, tai olemaan tekemättä sellaista mitä ei haluaisi itselleenkin tehtävän.

Kristillisen uskon mukaan Jeesus teroitti käskyt yhdeksi käskyksi. Rakkauden laki, kaksinkertainen rakkauden käsky on kristinuskossa Jeesuksen yhteenvedo kymmenestä käskystä. Se toistetaan Luukkaan evankeliumissa 10:27: ”Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi ja kaikesta mielestäsi, ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.” Jos haluamme rakentaa elämäämme kestävältä pohjalta, on kyse rakkaudesta. Rakastan Jumalaa ja lähimmäistäni kuin itseäni. Kohtelen lähimmäistäni samoin tavoin kuin itse haluan tulla kohdelluksi.

Jer. 7:5-7: ”Kääntykää vihdoinkin oikealle tielle ja tehkää hyvää, kohdelkaa aina oikeudenmukaisesti toisiaan. Älkää sortako vierasheimoisia, älkää orpoja, älkääkään leskiä. Älkää surmatko syyttömiä tässä maassa. Jos tottelette minua, niin saatte asua tässä maassa, jonka annoin teidän isillenne ikuisiksi ajoiksi.”

Näyttää olevan tärkeää, miten elämme elämäämme ja miten kohtelemme lähimmäistämme, varsinkin yhteiskunnan pienimpiä. Jos valitsemme sellaisen tien, se on siunattu tie. Teemme Jeesuksen sanoista toimintaa ja laitamme kestävä pohjan meidän elämiin.

Mummoni Anna on minulle esikuva. Hänen elämänsä ei ollut helppoa. Perhe asui evakossa 13 vuotta. 13 vuotta ilman omaa kotia. Äitini syntyi tänä aikana. Monet teistä, jotka olette täällä tänään, tiedätte, millaista evakossa eläminen oli. Anna-mummo ei elänyt rikasta elämää ulkoisessa mielessä, mutta hän arvosti suhteita ja oli siinä mielessä rikas. Oli aina

hauska tavata häntä. Hän kertoi, että hänellä oli ollut hyvä elämä. Hän oli kiitollinen elämästään. Hän oli täynnä kiitollisuutta ja turvallisuutta. Hän ei koskaan valittanut. Hänellä oli vahva usko Jumalaan, ja 88-vuotiaana hän sanoi, että Jumala häntä auttoi ja antoi hänelle voimaa. Hän rakensi elämänsä tukevalle pohjalle, kalliolle, Kristuksen pohjalle. Hän oli viisas. Se oli pohja, joka pysyi koko hänen elämänsä aikana. Myös myrskytulessa. Kaiken hän luovutti Jumalan käsiin. Kun ajattelen mummoani, ajattelen yhtä virttä. Ruotsissa tämä virsi on yleinen ristiäisissä ja hautajaisissa. Se on kanssamme koko elämämme ajan, syntymästä kuolemaan. Se on virsi ”Kun on turva Jumalassa” jonka on kirjoittanut Lina Sandell-Berg vuonna 1855. Anna-mummo on minulle esikuva. Hänen uskonsa, elämänsä ja esirukouksensa tuovat siunausta hänen lapsilleen, lastenlapsilleen, lastenlastenlapsilleen ja lastenlastenlastenlapsilleen.

Kuten Anna-mummo, mekin voimme valita rakentaa elämäämme armon turvalliselle pohjalle, Kristuksen pohjalle. Tämä oli pysyvä perusta hänen koko elämänsä ajan, joten se on pysyvä myös sinulle ja minulle. Ainoa asia, joka kantaa elämässä ja kuolemassa, on Jumalan armo. Kasteen lupaus on kestävä. Jeesus sanoi: ”Minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun.” Tässä lupauksessa me saamme levätä. ”Kun on turva Jumalassa.”

Rukoilkaamme: Jumala, täytä sydämeni Kristuksen rakkaudella ja armolla. Aamen.

*Outi Nordlund
Kuvat Anne Ekroos*

PÄÄJOHTAJA ERKKI LIIKANEN JUHLAPUHUJANA REISJÄRVELLÄ

Suomen Pankin pääjohtaja **Erkki Liikanen** kutsuttiin juhlapuhujaksi Reisjärven Osuuspankin 100-vuotisjuhlaan 22.11.2015, ja heti hän siitä kiinnostui, kun Reisjärvellä on sukulaisiakin. Emme kopioi kokonaan hänen juhlapuhettaan tähän, mutta lainaamme kuitenkin sen alun. Se nimittäin liittyy aika vahvasti Liikaan. Erkki on sukuseuramme perustajajäseniä ja Vuoden Liikanen mallia 1996. Hänen kunniakkaana tehtävänä oli avata sukuseuramme perustava kokous 1985.

Yleisö oli pitänyt Erkin lupsakasta puheesta. Hän sanoi aluksi näin:

”Saksassa perustettu osuuskassaliike rantautui Suomeen 1900-luvun alussa. Osuuskassat toimivat yleensä paikallisesti, ja jäsenet tunsivat usein toisensa. Uusiksi jäseniksi kelpuutettiin vain ahkeria ja luotettavia henkilöitä. Lainoja myönnettiin vain tuotantoa lisääviin kohteisiin, ja niiden käyttöä valvottiin tarkasti.

Reisjärven Osuuspankin edeltäjä Keskikylän osuuskassa perustettiin huhtikuussa 1915. Tänä voimme juhlia pankin 100-vuotista taivalta.

Reisjärvi sai toisen osuuskassansa tammikuussa 2016. Tuolloin perustetun Kangaskylän osuuskassan hallitukseen valittiin mm. **Otto Liikanen**. Juuri ilmestyneen historian mukaan osuuskassa toimi kaksi ensimmäistä vuosikymmentään kassanhoitaja Antti Viljanmäen ja puheenjohtajan Otto Liikasen taloissa.

Kuka oli Otto Liikanen? Hän oli syntynyt Mikkelin maalaiskunnassa ja lähti 20-vuotiaana Amerikkaan parempaa toimeentuloa etsimään. Siellä hän tapasi

Reisjärveltä kotoisin olevan **Amanda (Manda) Maria Kumpumäen**. He menivät naimisiin vuonna **1907 ja päättivät sen jälkeen palata Suomeen ja asettua asumaan Oton kotiseudulle Mikkelin puoleen**.

Mandan isä **Gabriel Kumpumäki** kuoli vuoden 1908 tammikuussa pian nuoren parin palattua ja Mandan äiti, Kustaava jäi leskeksi. Hautajaisissa leski ihastui niin savolaiseen vävyynsä, että pyysi nuorta paria jäämään taloon asumaan.

Asiasta ei tullut mitään savolaista projektia, joka on aloittamista vaille valmis, vaan ratkaisu tehtiin saman tien. Otto ja Manda muuttivat vuoden 1908 huhtikuussa Reisjärvelle. Savon kivisten peltojen jälkeen Otto ihastui Pohjanmaan kivettömiin maihin, joita oli paljon helpompi raivata.

Kaksi Oton sisarta, **Hilma** ja **Elina**, muuttivat myös Reisjärvelle. Hilma meni **Heikki Pesolan** kanssa naimisiin samana vuonna, kun Otto oli perustamassa Osuuskassaa. Elina taas avioitui **Kalle Puurulan** kanssa.”

Alla on osuuskassa-aiheeseen liittyvä huonokuntoinen vanha kuva. Siinä on Kangaskylän Osuuskassan väkeä noin vuonna 1930. Toisena oikealta on **Otto Edvard Liikanen**, puheessa mainitun Oton esikoinen, joka suoritti osuuskassakurssin Tuusulassa 21.9.–11.10.1930 ja näyttää saaneen työtä. Otto ja Erkin isoisä **Taavetti** olivat veljeksiä. Kuva on Harri Liikasen albumista.

Harri Liikanen

SERKKUTAPAAMINEN REISJÄRVELLÄ

Kuten viereiseltä sivulta voi lukea, Reisjärvellä vietettiin 22.11.2015 Reisjärven Paikallisosuuspankin 100-vuotisjuhlaa, jossa juhlapuhujana toimi Suomen Pankin pääjohtaja **Erkki Liikanen**.

Ennen juhlaa järjestettiin Kumpulassa pikainen pikkuserkkutapaaminen.

Jyrki Liikasen ottamassa kuvassa:

Ylhäällä vasemmalta oikealle **Unto Puurula, Jyrki Liikanen, Sakari Pesola, Jaakko Liikanen, Erkki Liikanen, Seija Hylkilä, Jorma Liikanen, Antero Kumpumäki**.

Istumassa vasemmalta oikealle **Paavo Rossi, Sirkka Leppälä, Aino Savela**.

SUKUTUTKIJA OLLI LIIKANEN MEDIASSA

Arkistolaitoksen Ajankohtaista-palstalla internetissä julkaistiin 3.9.2015 tiedote, jonka otsikko oli *Jo neljännesmiljoona Astia-tilausta tehty!*

Neljännesmiljoonannen tilauksen teki sukututkija **Olli Liikanen** 2.9.2015 kello 22.30.

Astia on arkistolaitoksen verkkopalvelu, jossa voi etsiä ja tilata aineistoa. Palvelu on käytettävissä arkistolaitoksen toimipisteissä ja missä vain, missä verkkoysteys toimii, kuten edellä mainitun tilauksen kellonajasta voi päätellä.

YLE Radio 1:n Historiasarjoissa kuultiin 11.1.2016 Kaksi osaa uutta sukututkimusta -ohjelman ensimmäinen osa, Arkistosaleista internettiin. Ohjelmassa haastateltiin moneen otteeseen sukututkija **Olli Liikasta**. Ohjelman voi kuunnella YLE Arenassa osoitteessa < <http://areena.yle.fi/1-3187208> >.

Myös toinen osa on ehdottomasti kuuntelemisen arvoinen. Sen aiheena on geneettinen sukututkimus. Osoite: < <http://areena.yle.fi/1-3190774> >.

MT-L

HERMAN LIIKASTA MUISTELTIIN

Helsingin yliopiston päärakennuksessa oli 24.2. Villa Lanten Ystävät ry:n vuosikokous, jonka jälkeen professori **Matti Leikola** piti esitelmän **Herman Liikasta**. Mielenkiintoista ja huumorillakin höystettyä esitystä kuunteli salintäyteinen yleisö, joukossa myös Liikasten sukuun kuuluvia. Professori Leikola hallitsi aiheensa ja oli hyvin perillä Herman Liikasen elämäntarinoista. Tilaisuuden jälkeen keskustelussa hän mainitsi tutustuneensa mm. **Helena Allahwerdin** Liikasten sukuseurassa pitämään esitelmään.

Varsinaisesti mitään uutta Leikolan esityksessä ei tullut esille Herman Liikasta sukuseurankin tilaisuuksissa ja kotisivuilla esitettyihin tietoihin. Monille kuulijoille kuitenkin Herman Liikasen elämäntarina oli uusi ja kiehtova. Tämä kävi ilmi alustuksen jälkeen käydyssä vilkkaassa keskustelussa. Joku totesi, ettei ollut kuullutkaan sellaisesta vapaustaistelija. Toisella oli ollut mielikuva Herman Liikasta huikeentelevana seikkailijana eikä vakavasti otettavana kansojen vapauden puolustajana. Eräs kuulijoista sanoi olleensa käsityksessä, että Herman Liikanen on haudattu Roomaan. Keskustelussa kysyttiin myös, ovatko Liikasen saamat kunniamerkit tallella ja missä ne ovat. Nehän palautettiin Tanskan suurlähetystöön hänen kuoltuaan. Kuten pitääkin ohjeiden mukaan, totesi paikalla ollut ministeri **Jaakko Itoniemi**.

Esitelmässään professori Leikola totesi, että Herman Liikasta on usein pidetty kieliä taitamattomana ja ihmetelty miten hän on ummikkona selvinnyt matkoillaan. Tosiasiassa hän hallitsi varsin hyvin kieliä, mm. äidinperintönä ja opiskelun tuloksena ruotsin kieli oli luontevaa ja sillä hän kirjoitti sotakokemuksensa ollessaan Garibaldin joukoissa. Italiakin sujui Liikaselta kohtalaisesti latinan opiskelujen pohjalta. Kotiopettajana Räisälässä toimessaan hän oli myös joutunut opettamaan latinaa. Saksan kielelläkin Liikanen tuli toimeen ja se oli puhekielenä hänen ollessaan Italiassa kenraali Türnin unkarilaisessa legioonassa. Leikolaa askarrutti, miten Liikanen oli säilynyt poikamiehenä ja miksi hän oli pitkään, lähes 50 vuotta, pysynyt samassa työpaikassa Hypoteekkiyhdistyksessä, jämähtänyt sinne. Herman Liikanenhan oli seurallinen ja sosiaalinen ihminen. Hänen laajat sosiaaliset verkostonsa, joita **Pirkko Liikanen** on ansiokkaasti selvittänyt, eivät illan kuluessa nousseet esille. Lopuksi Leikola rinnasti Herman Liikasen toiseen merkittä-

Professori Matti Leikola

vään suomalaisen vapaustaistelijan ja seikkailijaan **August Maximilian Myhrbergiin**, joka osallistui vapaustaisteluihin eri puolilla Eurooppaa. Molemmat sankarit mm. saivat saman Dannebrogin ritarikunnan 3. luokan ritarimerkin. Molemmat haudattiin sotilaallisiin kunnianosoituksiin, Myhrberg tosin Ruotsissa.

Keskustelussa tuli esille myös Herman Liikasen patsas Rooman Gianicolon kukkulalla Garibaldin puistossa Villa Lanten aidan vieressä. Patsashan on aika huonossa kunnossa ja Liikasten sukuseura on kääntynyt mm. Suomen Rooman suurlähetystön puoleen patsaan kunnostamiseksi. Rohkenin esittää Villa Lanten ystäväyhdistykselle, että se käyttäisi omia vaikutuskanaviaan, jotta patsas saataisiin restauroitua. Vastauksena esitettiin toivomus, että Liikasten sukuseura liittyisi Villa Lanten ystävien tukijäseneksi (100 €) ja sitten yhdessä voitaisiin toimia Herman Liikasen muiston vaalimiseksi. Todettakoon tässä, että Liikasten sukuseura oli Villa Lanten ystävien tavallisena jäsenenä vuodet 2000–2004.

Pekka Saarenmaa

DANNEBROGIN RITARI

Herman Liikanen nimitettiin vuonna 1864 Dannebrogin ritarikunnan ritariksi. Oikealla näkyvä tanskankielinen asiakirja on päivätty Kööpenhaminassa 26. marraskuuta 1864 ja sisältää esimerkiksi seuraavaa:

Allekirjoittanut, Hänen Kuninkaallisen Majesteettinsa Ritarikunnan Varakansleri tekee täten tiettäväksi, että Hänen Majesteettinsa on kaikkein armollisimmin suvainnut 11. marraskuuta 1864 antamallaan kaikkein korkeimmalla käskykirjeellä nimittää herra Herman Liikasen, vapaaehtoisesta Suomesta, aliluutnantin 3:nnessä jalkaväkirykmentissä, Dannebrogin ritarikunnan 3. luokan ritariksi.

Kunniakirja sisältyy **Vilho Selinheimon** perikunnan vuonna 1937 Valtionarkistolle lahjoittamaan kokoelmaan ”Luutnantti Herman Liikasen papereita vuosilta 1853–1918”.

Maarit Tillman-Leino

TUURE PESOLA KOULUSSA SOTKAMOSSA

Mitalia on mukava näyttää.

Olemme seuranneet Tuure Pesolan hiihdon kehitystä jo useita vuosia. Viime syksynä Tuure aloitti lukion Sotkamossa. Siellä hän oli jo pikkupoikana saanut kipinän hiihtoharrastukseen, ja kouluaikana Sotkamon Vuokatti tuli tutuksi harjoittelupaikkana. Valintaan vaikutti myös se, että henkilökohtainen valmentaja Juho Halonen asuu Vuokatissa ja työskentelee siellä hiihtovalmentajana. Sotkamon lukiossa harjoittelun ja opiskelun yhdistämiseen on hyvät mahdollisuudet.

Viime talvena hiihto sujui vaihtelevasti. Tuuren nopeus on hyvällä tasolla, mistä on osoituksena SM Sprintin karsinnassa ikäluokan nopein aika vapaalla ja nuorten olympiakarsinnoissa toiseksi nopein perinteisellä tyylillä. Haasteellisempia ovat olleet pitkät matkat. Hiihto sujui kuitenkin 20.3. Valkeakoskella, missä Tuure voitti pronssia vapaan tyylin 10 kilometrillä. Hiihtäjiä oli 51. Kilpailuissa Tuure edustaa nykyään Pyhäjärven Pohtia, missä on oikea hiihdon tekemisen meininki.

Me kaikki Liikaset kannustamme Tuurea kohti maailmanmestaruutta, joka on hänen haaveenaan.

Harri Liikanen

Lähde: Reisjärvi-lehti 5.8.2015, 22.3.2016

SUKUTUTKIJAT HIIHTOLOMAMAVIIKOLLA MIKKELISSÄ

Etelä-Suomen hiihtoloman koittaessa alkoi seuran sukututkijoiden **Maaritin** ja **Ollin** perinteinen arkistomatka Mikkeliin. Hyvissä ajoin oli päätetty mennä Mikkeliin jo sunnuntaina, vaikka tiesimme, että Mikkelin maakunta-arkisto on maanantaina suljettu. Aluksi maanantaille oli suunniteltu tutustumista Mikkelin museoihin ja käyntiä kaupunginarkistossa. Nämä suunnitelmat jäivät, kun Olli muisti Maaritin puhuneen jo vuosia sitten, että joskus pitäisi käydä Mikkeliin sijoitetussa Elinkeinoelämän keskusarkistossa ELKAssa.

ELKAN kotisivuilta olimme saaneet selville, että arkisto aukeaa aamukahdeksalta. Koska maanantiaamuna hiukan laiskotti, menomatka hoitui taksilla. Paikan päällä virkailija otti tulijat ystävällisesti vastaan ja kertoi tilausohjeet. Tilauksia alkoikin suorittaa sataa, sillä kotitehtävät oli tehty kunnolla, eli edellisenä iltana oli ELKAN kotisivulta selattu arkistoluetteloja, ja niistä oli muistilapuille poimittu asiakirjojen tilauskoodeja. Virka-ajan päättyessä arkistoväki arvioi, että tilattuja arkistoyksiköitä (sidoksia tai koteloida) oli toimitettu tutkijasaliin yli sata. Meidän lisäksi arkistossa ei tuona päivänä käynyt muita. Vieraskirjan mukaan kävijöitä oli alkuvuodesta ollut suunnilleen yksi päivässä.

Olli tutki eri yritysten työntekijäluetteloita, joista Liikasia alkoi lopulta löytyä, vaikka aluksi ei siltä tuntunutkaan. Ensimmäinen Liikanen löytyi Jyväskylän liikenteen henkilökuntaluettelosta: Kangasniemen haaran **Ebba Ellen Liikanen** oli työskennellyt Jyväskylän liikenteellä rahastajana 1950-luvulla.

Olli tutkimassa ELKAssa.

Asiakirjoja on näkyvissä harvinaisen vähän.

Maarit katsoi lähinnä Säästöpankkiliiton, muutamien paikallisten säästöpankkien, Viipurin kauppakamarin ja Keskinäisen Henkivakuutusyhtiö Suomen asiakirjoja. Viimeksi mainitun yhtiön lastenvakuutushakemusten joukossa oli Korpilahden sukuhaaran vuonna 1902 syntynyttä **Siiri Liikasta** koskeva vakuutushakemus. Vuoden 1890 henkivakuutushakemusten joukossa oli puolestaan Pudasjärven sukuhaaraan kuuluvan, sittemmin arkkiatrin arvonimen saaneen **Juho Jaakko Karvosen** henkivakuutushakemus.

Koska yksi tutkimuspäivä missä tahansa arkistossa on aivan liian lyhyt aika, Elinkeinoelämän keskusarkistoonkin jäi runsaasti tutkimatonta aineistoa. Sinne on siis vielä palattava.

Tiistaista perjantaihin viihdyimme Mikkelin maakunta-arkistossa koko virka-ajan. Vaikka maakunta-arkisto oli tiistaina auki aamuyhdeksästä iltakuuteen, aika ei silloinkaan ehtinyt tulla pitkäksi, vaan tuntui pikemminkin loppuvan kesken.

Olli keskittyi tällä kertaa Kangasniemen käräjien pöytäkirjoihin. Lainhuudatusten lisäksi 1900-luvun alun pöytäkirjoista löytyi mm. hevosen kuohinnassa sattuneesta vahingosta aiheutunut korvausoikeudenkäynti. Vuosien mittaan arkistoissa on oppinut arvioimaan käytettävissä olevan ajan, joten perjantaina Olli tilasi luettavaksi kärjäpöytäkirjojen oheen nopeasti katsottavia aakkosellisia nimiluetteloja esimerkiksi Kymen lääninhallituksen arkistosta. Maarit tutki esimerkiksi Ristiinan käräjiä 1810- ja 1820-luvuilta, passiluetteloita 1800-luvulta ja Mikkelin järjestysoikeuden pöytäkirjoja 1850-luvulta ja pääsi Mikkelin lääninhallituksen lääninkanslian anomussissakin taas muutaman vuoden eteenpäin, vuoteen 1861 asti. Ristiinan, Mikkelin ja Mikkelin Asilan sukuhaarojen Liikasia tuli vastaan siinä määrin, että tapauksien selvittämisessä taitaa vierähtää useampikin sadepäivä ja -ilta. Esimerkiksi perinnehenkilömme **Hermanin** isoisä **Kaapro Liikanen** (1775–1835) oli useaan otteeseen mukana Ristiinan käräjillä. Jos jokainen ihminen on laulun arvoinen, meillä on vielä aika monta laulua alkutekijöissään.

Olli Liikanen ja Maarit Tillman-Leino

... JA KAHVITTELEMASSA HYVÄSSÄ SEURASSA

Arkistossa istumisen lomassa on aina ilo tavata myös muita sukuseuran jäseniä. Tällä kertaa vietimme mukavan jutteluhetken **Urpo Liikasen** kanssa kahvila Nandassa.

Pekka Liikasella (1680–1761) on Kangasniemen sukuhaaran tauluissa tällä hetkellä 3 898 jälkeläistä

(puolisot ja muutaman puolison vanhemmatkin mukaan lukien). Urpo ja Olli ovat heistä kaksi. Urpo on Pekan **Esko**-pojan (1729–1765) ja Olli **Sipi**-nimisen pojan (1725–1790) jälkeläinen.

"Olin siellä minäkin"
Maarit Tillman-Leino

LIIKASTEN GEENITUTKIMUS ALKAA

Hallitus päätti viime syksyn kokouksessaan, että Liikasten sukuseurankin on aika paneutua geneettiseen sukututkimukseen. Sukuseurana meitä kiinnostaa nimenomaan isälinjan DNA-tutkimus. Etsimme vastausta kysymykseen, ovatko eri sukuhaarojemme kantaisät sukua toisilleen. Olemme valmiita maksamaan isälinjaa selvittävän ns. Y-DNA-testin talousarvion sallimissa rajoissa eli testin tai pari vuodessa. Yhden ihmisen osalta testi maksaa arviolta parisataa euroa.

Otamme jo tänä vuonna yhteyttä sopiviksi katsomiimme henkilöihin, mutta voit itekin ilmoittautua vapaaehtoiseksi, jos täytät seuraavat ehdot: 1. Olet

mies. 2. Isäsi ja hänen isänsä, isoisänsä jne. on Liikainen. 3. Suostut siihen, että sukuseura hallinnoi Y-DNA-testin tuloksia. (Itsekin saat niistä tietysti tiedot, eikä näytteen antajan henkilöllisyyttä paljasteta missään vaiheessa, ellei hän itse sitä halua.)

Lahjoita!

Sukuseuran sääntöjen mukaan voimme vastaanottaa lahjoituksia, joten jos haluat vaikuttaa geenitutkimuksen edistymiseen, olemme kiitollisia pienistäkin lahjoituksista. Pankkitilin numero näkyy lehden takasivulla. Viesti-kenttään voi kirjoittaa "lahjoitus". Kiitos jo etukäteen!

Maarit Tillman-Leino

PÄIVITYS LIIKASLINKIN 1/2015 SIVUN 11 JUTTUUN

Otsikossa mainittu juttu oli "Ahtisaari ja Liikanen" ja sen höysteenä oli kuva jostain Oulun NMKY:n tilaisuudesta. **Olli** Liikanen arveli tuolloin, että kuvassa näkyvä Liikanen olisi **Kalle Heikki Liikanen** Oulun Niemelän sukuhaarasta. Ollin viimekesäinen käynti Oulun kirjastossa kuitenkin paljasti, että kyseessä oli-

kin Kalle Heikin poika **Paavo Liikanen**. Ikäarvio ei mennyt pieleen kuin 30 vuotta! **Arto Seppälän** YNNI 100 vuotta -kirjassa oli oheinen kuva, jonka kuvatekstistä näkee, että vasemmalla istuvan Martti Ahtisaaren vieressä oli nimenomaan Paavo Liikanen. Niin selvisi taas yksi mysteeri.

Oulun NMKY:n johtokunta vuonna 1958.

Kuva Arto Seppälän kirjasta
YNNI 100-vuotta:
Oulun NMKY 1896–1996.
Oulun NMKY 1996.

YLLÄTTÄVÄ YHTEYDENOTTO UNKARISTA

Unkari-Suomi Seuran puheenjohtaja **Enikő Szj** lähetti maaliskuussa **Harri Liikaselle** viestin, joka sisälsi korjausehdotuksen kotisivuillemme. **Herman Liikasen** päällikkönä Italiassa oli unkarilainen kenraali, jonka oikea sukunimi on **Türr** ja etunimi **István**.

Szj lähetti myös otteen **Alvar Niklanderin**, Unkarin ensimmäisen konsulin, artikkelista, joka oli julkaistu Heimoliiton IV Suomalais-unkarilaisen kulttuurikongressin juhla-julkaisussa. Siitä ilmenee mm. tarkka teksti, joka oli Unkarin seppeleen nauhoissa Hermanin hautajaisissa:

[Eino Leinon hautajaisten jälkeen]
Toiset hautajaiset tapahtuivat huhtik. 21 p:nä, jolloin maan poveen kätettiin yksi Suomen merkillisimmistä miehistä, sotaveteraani, luutnantti

Herman Liikanen. Tämä Suomen Garibaldi oli sotarekillä Euroopan eri osissa joutunut välillisesti kosketukseen myös Unkarin kohtaloitten kanssa. Herman Liikanen otti näet osaa valmisteluihin Unkarin itsenäisyssotaa varten palvelen v. 1861 Italiassa siinä joukko-osastossa jonka piti marssia Unkarin avuksi, jostaan retkestä historiallisten väliintulojen vuoksi ei mitään tullut. Laskiessani seppeleen tämän yli 90-vuotiaan vanhuksen haudalle luin nauhoista: "Sorrettujen ja pienten kansojen vapaustaistelijalle - Unkarin kuninkaallinen konsulaatti."

Köszönöm szépen! Kiitos!

VUODEN 2016 SUKUKOKOUS PORVOOSSA

Paikka: Hotelli Seurahovi, Rauhankatu 27, 06100 PORVOO, < www.seurahovi.fi >

Aika: Lauantai 23.7.2016

OHJELMA

Perjantai 22.7. Ensimmäiset Liikaset saapunevat.
18.00 Sukuhaarojen vastuuhenkilöiden neuvottelu.

Lauantai 23.7.

09.00 alkaen Ilmoittautuminen sukkokokoukseen, tulokahvit kokoustilassa, arpojen myyntiä.
10.00 Sukukokous
10.45 Sukututkijoiden katsaus
11.15 Historian havinaa. **Pirkko Liikanen.**
12.15 Lounas ja päätöskahvit.
13.15 Tutustuminen vanhaan Porvooseen.

LIKASKAUPPA

Kokouspaikalla on myynnissä sukuseuran myyntituotteita. Valikoima on nähtävissä kotisivuillamme, mutta uutuuksiakin on luvassa. Voit varmistaa tuotteiden saatavuuden ottamalla etukäteen yhteyttä Sirkka-Liisa Liikanen-Häkkiseen. Yhteystiedot ovat takakanassa.

MAJOITUS

Jokainen varaa ja maksaa huoneensa itse. Yhden hengen huone maksaa 100,- ja kahden hengen huone 115,-. Huonehintaan sisältyy aamiainen. Pysäköinti hotellin autohallissa maksaa 10 euroa päivä. Varaukset: Hotelli Seurahovi, puhelin (019) 54 761 tai sähköposti info@seurahovi.fi. Lisää majoitusvaihtoja Porvoon kaupungin kotisivuilta < www.visitporvoo.fi >.

OSALLISTUMISMAKSUT

Osallistumismaksu 30 euroa sisältää tulotarjoilun ja lounaan. Alle 12-vuotiailta lapsilta osallistumismaksu on 15 euroa. Jos tulee vain kokoukseen, osallistuminen siihen on ilmaista. Maksut peritään kokouspaikalla.

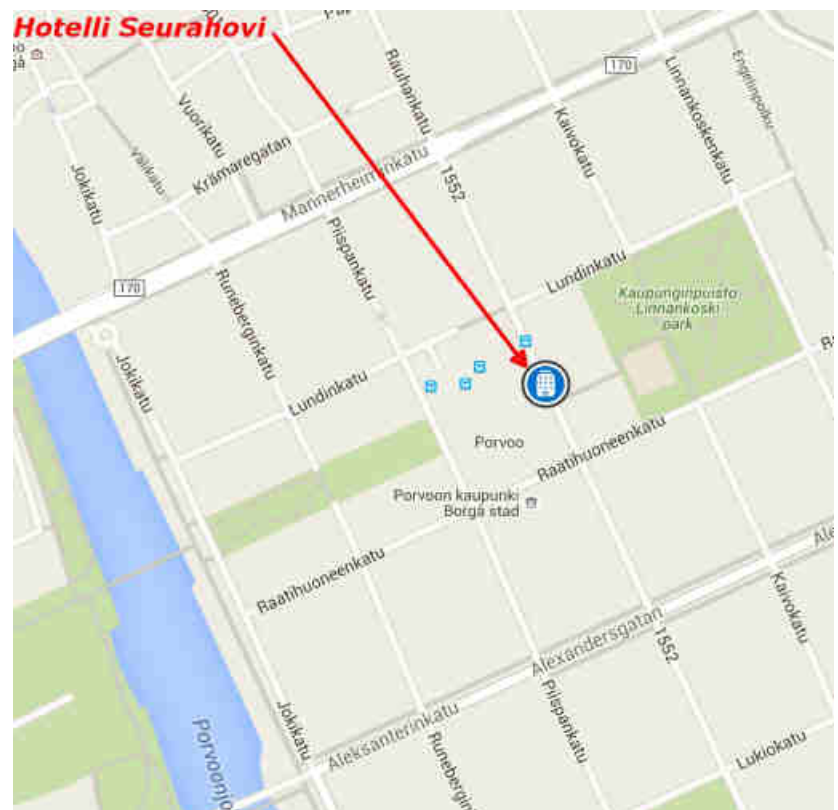
ILMOITTAUTUMINEN

Sitovat ilmoittautumiset Olli Liikaselke **viimeistään 8.7.**

Ilmoita samalla erikoisruokavaliotoivomus. Yhteystiedot ovat takakanassa. Suosittelemme sähköpostin käyttöä.

HOTELLIN SIJAINTI

Seurahovi sijaitsee aivan Porvoon sydämessä, torin ja linja-autoa-seman vieressä.

Palautus osoitteeseen
Liikasten sukuseura ry
c/o Maarit Tillman-Leino
Sysmäntie 3
83500 OUTOKUMPU

SUKUSEURAN HALLITUS

Puheenjohtaja **Maaret Ollila**,
Helmikuja 3 B 22, 12310 RYTTYLÄ
044 090 9038, maaret.ollila(at)gmail.com

Varapuheenjohtaja **Kari Liikanen**,
Linnankatu 11 A 17, 50100 MIKKELI
040 754 8959, kari.liikanen(at)hotmail.com

Sihteeri **Olli Liikanen**, Metsäläntie 24 A 2,
00320 HELSINKI, 0400 724 664,
olli.liikanen(at)edu.hel.fi

Hankkija **Sirkka-Liisa Liikanen-Häkkinen**,
Luusniementie 1236, 51460 LUUSNIEMI,
050 584 0747, sirkkis47(at)gmail.com

Arkistonhoitaja **Esko Liikanen**, Ylivedentie 438,
52100 ANTTOLA, 050 303 7121,
esko.2liikanen(at)gmail.com

Tiedottaja **Maarit Tillman-Leino**,
Sysmäntie 3, 83500 OUTOKUMPU,
050 360 8892, maarit.tillman(at)gmail.com

JÄSENREKISTERIN HOITAJA

Anne Ekroos, Mustarinne 7, 02770 ESPOO
050 563 8456, anne.ekroos(at)hotmail.fi

RAHASTONHOITAJA

Matti Liikanen, Pollarikatu 12 as 8, 15140 LAHTI,
0400 493 040, matti.j.liikanen(at)gmail.com

PAIKALLISET YHTEYSHENKILÖT

MIKKELI JA ANTTOLA: Esko Liikanen, katso hallitus
HELSINKI (Pk- seutu): Harri Liikanen, Niittaajankatu 2 A
13, 00810 HELSINKI, 040 502 5939,
harri.liikanen(at)welho.com

JUVA: Anu Liikanen, Kuhalammentie 27, 51900 Juva,
040 511 2082, liikanen.anu(at)gmail.com.

KANGASNIEMI: Sirkka-Liisa Liikanen-Häkkinen, katso
hallitus

KUUSAMO: Anne Kultanen, Sarvivaarantie 191, 93999
Kuusamo, 040 552 3187, a.kultanen(at)luukku.com

REISJÄRVI: Marja-Liisa Kempainen, Mattilantie 8,
85900 Reisjärvi, 0400 932 675,
kempainenmarliis(at)gmail.com

LAHTI, JAALA, ORIMATTILA: Matti Liikanen,
katso Rahastonhoitaja

VUODEN LIIKASET (suluissa sukuhaara)

1993 (Ri)

Mirjam Piira, Mäntyharju, k. 1994

1994 (Mi)

Annikki Liikanen, Juva

1995 (Ri)

Anna-Liisa Liikanen, Orimattila, k. 2004

1996 (Ka)

Erkki Liikanen, Bryssel

1997 (Ko)

Heikki Liikanen, Joutsa, k. 2004

1998 (Ku)

Hannes Savolainen, Kemijärvi

1999 (Jo)

Erkki Liikanen, Tammela

2000 (Ri)

Pirkko Liikanen, Espoo

2001 (Ka)

Matti Liikanen, Lahti

2002 (Ku)

Jaakko Liikanen, Riihimäki

2003 (Ka)

Raimo Liikanen, Mikkeli

2004 (Mi)

Liisa Liikanen, Mikkeli, Anttola

2005 (Ka)

Harri Liikanen, Helsinki

2006 (Ri)

Pekka Saarenmaa, Kerava

2007 (Ka)

Sirkka-Liisa Kuusisto, Kangasniemi

2008 (Ri)

Sirkka Laakkonen, Espoo

2009 (Ka)

Kauko ja Keijo Liikanen, Helsinki

2010 (Lä)

Heikki Liikanen, Helsinki

2011 (Ka)

Sirkka Leppälä, Reisjärvi

2012 (Ko)

Maarit Tillman, Outokumpu

2013 (Ka)

Olli Liikanen, Helsinki

2014 (Mi)

Esko Liikanen, Mikkeli, Anttola

2015 (Ku)

Reijo Liikanen, Imatra

2016 ?

KUNNIAPUHEENJOHTAJA

Eversti evp **Harri Liikanen** 2015–

KUNNIAJÄSENET

1. Haastemies **Eino Liikanen** 1995–
(k.1997)

2. Käsitönohjaaja **Anna-Liisa
Liikanen** 2000– (k.2004)

3. Emäntä **Annikki Liikanen** 2000–

4. Säätekniikko **Mauri Puurula** 2005–

5. Professori **Pirkko Liikanen** 2005–

6. Yrittäjä **Matti Liikanen** 2010–

SUVUN VANHIN

Emäntä Helvi Liikanen
s. 2.9.1916 Haukivuorella
Kangasniemen sukuhaara

PERINNEHENKILÖ

Perinnehenkilöksi nimettiin 1999
vapaustaistelija, luutnantti Herman
Liikanen (1835–1926), joka kuuluu
Ristiinan sukuhaaraan.

KUMMITYTTÖ

Kummitytöksi nimettiin 1990 lähes su-
kuseuran perustamispäivänä syntynyt
Jenni Liikanen Lahdesta.

INTERNET- KOTISIVU

<http://www.liikastensukuseura.fi>

PANKKITILIN NUMERO

Danske Bank FI07 8000 1901 9789 66